

Man måste ha rätt att ha fel

| av Henrik Alexandersson

En pastor döms till fängelse för att ha hetsat mot homosexuella, en annan pastor går fri. Fallen Green och Ekman visar att gränserna för yttrandefriheten blivit både snävare och otydligare. Ett av problemen är att lagstiftningen vill skydda kollektiv, inte individer. Ett annat är att vi faktiskt spärrar in folk för deras åsikters skull.

PINGSTPASTOR ÅKE GREEN har dömts till fängelse för att i en predikan ha hetsat mot homosexuella. Rätt åt honom, kan man tycka. För när det kommer till homosexuellas rättigheter – då är stora delar av den svenska kristenheten trångsynta idioter. Men fullt så enkelt är det nu inte. Människor har nämligen rätt att vara just idioter.

Med domen mot Green sker det som inte skulle få ske. Man använder lagen om hets mot folkgrupp för att beskära religions- och yttrandefriheten. Detta är, för att uttrycka sig försiktigt, allvarligt. Antingen har man religions- och yttrandefrihet. Då får folk tro på vad för trångsynt hokus pokus som helst. Då får folk säga vad de vill, även obegärade och obehagliga saker. Eller också sätter staten gränser för vad som får torgföras. Men då har vi varken religions- eller yttrandefrihet.

Som medelålders bög blir jag naturligtvis förbannad när jag läser Greens predikan. Hans ord om att homosexuella förtjänar döden gör mig upprörd. (Ord som i och för sig kommer från den del av hans predikan som han inte dömdes för.) Men han har rätt att tro och säga vad han vill. Den rätten är överordnad min sinnesro och sorglöshet. Idiotiska åsikter och en bigott religion skall bekämpas med goda argument i en öppen debatt. Inte med lagstiftning.

Hela lagen om hets mot folkgrupp är tveksam. Den inskränker inte bara religions- och yttrandefriheten. Ur ett principiellt perspektiv är det synnerligen tveksamt med lagar som ger kollektiv rättigheter. Sådant leder per automatik till att olika individer får olika rättigheter.

Här finns alltså en tydlig motsättning mellan lagen om hets mot folkgrupp och en av rättssamhällets viktigaste principer. Det är för övrigt individen, inte olika kollektiv och särintressen, som skall skyddas.

För mig är det hela rätt enkelt. Människor skall ha så stor frihet som möjligt. Gränsen för den enes frihet går där man kränker någon annans rättigheter (liv, säkerhet eller egendom). Alla individer skall ha lika rättigheter. Sett ur detta perspektiv får homosexuella göra vad de vill – och pastor Green säga vad han vill.

Om någon individ känner sig kränkt, då får hon göra en anmälan om förtal. Om någon känner sig hotad, så är det en anmälan om olaga hot som skall göras. Men att människor är kritiska och uttalar sig nedsättande om olika grupper, det är möjligen inskränkt och omdömeslöst. Men är det ett brott mot

någon enskild individ? Mitt svar är nej.

Just denna rättsprocess ställer en central fråga: Är frihetens, öppenhetens och demokratins försvarare beredda att stå för sina principer – och därmed bevisa just dessa idéers överlägsenhet? Eller tänker man offra principerna på den politiska korrekthetens och särintressenas altare?

Green-affären har inte bara uppmärksammats i Sverige. En brittisk medborgarrättsgrupp kräver att EU suspenderar Sverige på grund av att vårt land kränkt pastor Greens demokratiska fri- och rättigheter. I Slovakien har regeringen överlämnat en formell protest till Sveriges ambassadör.

Så långt pastor Green. Nu över till pastor Ekman – i Livets Ord. Han har också predikat i ärendet. Men i hans

Som medelålders bög blir jag naturligtvis förbannad när jag läser Greens predikan.

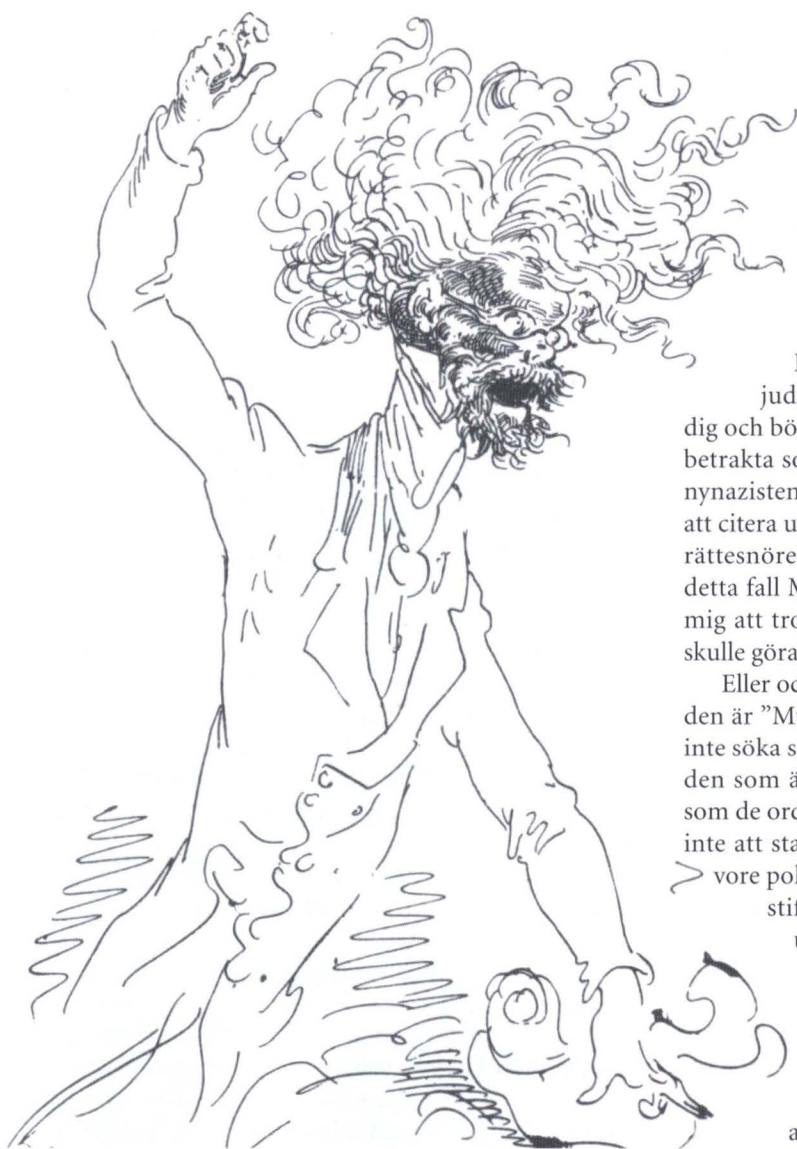

ILLUSTRATION: Gustave Doré

fall har Justitiekanslern beslutat att det inte är fråga om hets mot folkgrupp.

Pastor Ekman nöjde sig nämligen med att idka högläsning av de aktuella bibelcitaten. Sådant är ännu inte olagligt. Men så fort man gör bibelns (eller för all del koranens) uppfattning i frågan till sin egen, och torgför den, då begår man ett brott enligt dagens hetslagstiftning.

Ekman kritiserade även hetslagstiftningen som sådan och trädde till pastor Greens försvar. Då detta var att betrakta som ett inlägg i debatten har Justitiekanslern inte heller något att invända mot predikan i denna del. Det anses inte att Ekman skall ha uttryckt ringaktning för homosexuella.

Här har vi alltså en lag – och två pastorer. Den ene är dömd till fängelse för att ha tolkat och tagit bibelns ord till sig som sina egna. Den andre på fri fot, efter att bara

ha citerat källan till samma åsikt, som ett debattinlägg.

STÖRRE YTTRANDEFRIHET FÖR SOMLIGA

Det finns alltså en skiljelinje. Men den är inte speciellt skarp. Lagstiftaren har dragit en gräns som är tämligen öppen för tolkningar och godtycke. Låt oss göra ett par tankeexperiment...

En godtycklig nynazist ger luft åt åsikten att judar (eller någon annan grupp) är mindervärdig och bör utrotas. Med dagens lagstiftning är detta att betrakta som hets mot folkgrupp. Men vad händer om nynazisten gör en Ekman – det vill säga nöjer sig med att citera ur en skrift som han håller för sann, ser som ett rättesnöre och i någon mening betraktar som helig? I detta fall Mein Kampf. Försök inte för en sekund att få mig att tro att våra myndigheter och vårt rättsväsende skulle göra samma välvilliga tolkning som i fallet Ekman.

Eller också vänder vi på steken. I den muslimska världen är "Mulla Green" inte direkt ovanlig. Man behöver inte söka speciellt länge för att hitta texter och anföranden som är precis lika kränkande mot homosexuella, som de ord pastor Green dömts till fängelse för. Men tro inte att staten tänker gå lika hårt fram i dessa fall. Det vore politiskt omöjligt. Och då man blandat ihop lagstiftning och politik, blir lagen här omöjlig att upprätthålla. I vart fall för den åklagare som ser en framtid i sitt yrke.

Lagen om hets mot folkgrupp har helt enkelt skapat ett trask av tolkningar och godtycke. Vad som för tillfället är politiskt korrekt väger tungt. Man kan inte räkna med att alla som anmäls kommer att behandlas lika. Olika människor tilldelas olika rättigheter, vilket är oacceptabelt.

Därför bör lagen om hets mot folkgrupp avskaffas. Lagg istället kraft, tid och pengar på att upprätthålla de lagar som är till för att skydda alla individer – på lika villkor. Istället för att göra politiska bedömningar, skall polis och åklagare ägna sig åt att låsa in folk som ägnar sig åt till exempel olaga hot, misshandel, stämpling till misshandel och uppvigling.

Inget blir bättre för att vi får fler, politiska, lagar. Däremot skulle bra mycket bli bättre om vi såg till att de lagar som skyddar människors liv, säkerhet och egendom verkligen efterlevdes – lika för alla. Slutligen kan man tycka att något är allvarligt fel i ett land som låter spärra in folk för deras åsikter. För det är precis vad historien med pastor Green handlar om.

Henrik Alexandersson (hax@frihetsfronten.se) är Frihetsfrontens (www.frihetsfronten.se) ordförande.